

[Niels Ravn.]

søgelserne, med hensyn til hvorvidt og hvordan Vestmotorvejens endelige indføring i det storkøbenhavnske område skal foretages.

Vedrørende Lyngbyvejen er problematikken vel nok mere indviklet. Dette store vejprojekt ligger der jo nu engang. Lyngbyvejen er bygget, den er stort set ført frem til Hans Knudsens Plads. I den konservative folketingsgruppe har vi den opfattelse, at hermed kan man i hvert fald ikke stoppe; man kan hverken stoppe ved Hans Knudsens Plads eller ved Vibenshus Runddel. Et eller andet må gøres, og det er alle vel i og for sig også enige om. Spørgsmålet er bare, hvad der skal ske.

Vi kan i min gruppe give tilslutning til, at ministeren fortsætter forhandlingerne, som det fremgår af betænkningen, med Københavns universitet, med righospitalet og med Københavns kommune, vel nærmest om gennemførelsen af det, man kalder det reducerede projekt, uden at vi egentlig i dag helt har gjort os klart, hvad dette projekt indebærer. Jeg finder imidlertid, at der er visse momenter i det, der her er skitseret, som forekommer ganske rimelige, men vi kan altså afvente disse forhandlinger og så til sin tid tage stilling til, hvad ministeren da måtte fremkomme med af forslag. Vi kan på denne baggrund give tilslutning til lovforslagets § 5.

Et andet emne er blevet draget ind under behandlingen mod slutningen, nemlig den jyske motorvejs linjeføring ved Århus. Kort sagt: skal den gå øst eller vest om Brabrand Sø? Der er i min gruppe afvigende opfattelser af spørgsmålet, det skal ikke skjules, men én ting er vi enige om, nemlig at de forhandlinger, som ministeren nu skal have med de kommunale myndigheder, med Århus by og med Århus amtsråd, efter vor opfattelse skal foretages, uden at ministeren herfra får nogen pegepind med om, i hvilken retning udviklingen egentlig skal gå; forhandlingerne skal foregå efter vor opfattelse på et helt frit grundlag, og derfor har vi ikke kunnet tiltræde flertalsudtalelsen i betænkningen om, at man mener, der er store betænkeligheder ved den østlige linjeføring. Vi har derimod ment at måtte udtale, at de oplysninger, der er fremkommet indtil nu, giver anledning til fornyede over-

vejelser; det er jo netop det, der skal ske, og det er det, ministeren i henhold til betænkningen nu skal i gang med.

Jeg kan med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til vedtagelse på min gruppes vegne.

Holmberg: Forslaget til lov om visse hovedlandevejsstrækninger har ikke mange paragraffer. Det har kun 5, men vi må jo erkende, at de har ret stor rækkevidde. Ud over de 5 paragraffer har vi drøftet problemer, som måske ikke direkte er medtaget i lovforslaget, men til gengæld er nævnt i betænkningen. Vi har jo haft mange møder i udvalget, og vi har haft flere samråd med ministeren, og der er sket væsentlige ændringer og tilføjelser.

De mange forslag om den sønderjyske landsdel har vi accepteret, og det samme gælder også ændringsforslaget om den ny paragraf, der angår Hadsundbroen. Vi har accepteret linjeføringen og naturligvis på samme måde den ikke kombinerede vej- og jernbanebro. Det bliver nu en ren vejbro, en ny bro, øst for den eksisterende, med 4 spor.

Motorvejene i Sønderjylland og Hadsundbroen har altså ikke givet anledning til divergenser i udvalget. Det samme kan jo ikke siges om den såkaldte københavnske trafik. Det kan ganske enkelt siges, at der er sket en ændring i holdningen til motorveje i byområderne; det gælder København, det gælder Århus, og det vil komme til at gælde mange andre steder. Denne ændring medfører, at staten ikke vil medvirke til milliardprojekterne i København. Det er ganske vist en ordentlig mundfuld; man kan da godt forstå, at København ikke er særlig glad herfor, men det må man altså indstille sig på, og på lidt længere sigt kan det jo også godt være, at man vil erkende rigtigheden heri. Foreløbig har man ikke gjort det. Det, der nu bliver opgivet, det er jo at videreføre Lyngbyvejen som motorvej fra Vibenshus til Søerne, det såkaldte Søingsprojekt. Det samme gælder den såkaldte Godsbanering. Jeg er overbevist om, at det er rigtigt, at trafikudvalget tager ud og ser på projekterne. Det har vi gjort, og efter besigtigelsen og efter drøftelserne i udvalget er det blevet et nej fra udvalget. Der kan måske komme krav om erstatning fra Københavns kommune, og det er ikke umuligt, at